

ביניהן בתזונה לחיים משותפים בעתיד. פינחס יכול היה לבחור בין כולן. אבל הוא לא רצה באוזות בנות 18, 20 או 35. הוא רצה באשה אמיתית — בבילה. **בכל תנאי, בכל מקום.** כיוון שבלה לא רצתה בו יותר, פרצה שערורייה אחר שערורייה.

הדבר הגיע לידי צעקות הדדיות ותיגרנות ממש. בעיקבות אחת הסצינות נאספו בלה ופינחס על ידי נידת, והושבו בתא המעצר של משטרת מחוז הצפון. שם, לעיני הפרוצות העצורות והמבודות, חות, המשיכו בחיכוך. לבסוף, שוחררו ו"הלכו כל אחד לדרכו". אך למרות החוויה הבלתי-נעימה לא ברור לגמרי אם פינחס אימבר יותר — או יוסיף לחזור אחר בלה כרנוסובה, בכל תנאי ובכל מקום.

חיו הכפולים

של ד"ר בלאן

מדי ימים אחדים אפשר למצוא על לוחות המודעות ובטורי הפירסומת של העיתונות, מודעה הקוראת לתמימים להצטרף לחוג ל"לימוד פסיכולוגיה — אותו מנהל הד"ר יודי יא בלאן, ברחוב יהודה המכבי 12, בתל-אביב.

את אותם שהמודעה משכה, מחתים ד"ר בלאן על הסכם מודפס ומנוסח בצורה מעורפלת — על-אף סיגנונו הרישמי.

על-פי הסכם זה, מתחייב האדם התמים לשלשל לכיסו של ד"ר בלאן סכום של 250.— ל"י, תמורת הזכות להשתמש בקורס מזורז לפסיכולוגיה שימושית, אותו מעביר הד"ר במכונו. כמחווה של רוחב-לב, מוסיף הד"ר בלאן לכל לקוח את הזכות להביא שלושה ידידים, חנינים-אין-כסף, לאחת מהרצאותיו.

מעשה מגונה והונאה. עד כאן הכל חוד ויפה. יפה — למי שאינו מכיר את עברו של הד"ר כסוף-השיער ומכובד-המראה, אשר השתמש פעם בשמו הקודם — זמיר אילון, תחת שם זה נשפט הד"ר המדומה בחיק 499/54, בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, באשמת עיסוק ברפואה ללא רשיון, ביצוע מעשה מגונה והונאה.

הוא הורשע לאחר שטיפל — תמורת תשלום, כמובן — במיקרה של קרירות מינית נשית. וזאת — בדרך שנראתה מוזרה, לכל

שרכנית כרנוסובה
בלי קביעות

הפחות, בעיני חוקרי-המשטרה והשופטים המהירים. על כך נידון זמיר אילון לחמישה חודשי מאסר. העסקן רב-התחבולות עלה שוב לכות-רות העיתונות, כשנשפט, פעם נוספת, על-פי תיק 15/57, בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. הפרשה סובבת, הפעם, סביב שמונה פריטיאשמה על זיופם והפצתם בחו"ל של

היא תהיה כוהנתדת

היא זמרה לחיל'צה"ל

היא נישאה ליהודי

אילו הירי רבני ישראל דומים לאולה סנדבק, היו כל בתי-הכנסת מלאים, ו"המפלגה הדתית היתה זוכה ברוב מוחלט בבחירות.

כי אולה סנדבק (23), סטודנטית דנית ל-תיאולוגיה, המתעתדת להיות כוהנתדת פרוטסטנטית, עשתה בשביל האלוהים בשנת שהותה בישראל אולי יותר מכפי שמסוגל היה לעשות האפיפיור. לאלפי צעירים ישראליים, שהכירו אותה, היא נתנה דוגמה חיה כיצד אפשר לשלב אמונה דתית עמוקה ועבודת-אלוהים עם רוח של סובלנות ו"ליברליות, מבלי שהדבר יפריע לנוהגי ה-חיים של חברה מודרנית.

אולה (מתחזקת עם "שולה") הדנית הגיעה לישראל לפני מלחמת-ששת-הימים, בזכות מילגה בה זכתה עבור הצטיינותה בלימודי הדת שלה בדניה. היא נרשמה כסטודנטית מן המניין בחוג ללמודי התנ"ך באוניברסיטה העברית בירושלים, התגוררה בדירה שכורה בימין-משה, מול הרציון, למדה עברית רהוטה באולפן, ותוך זמן קצר הפכה אחת הדמויות האהובות בחבורת הסטודנטים בירושלים.

★ ★ ★

שחימת וששיבש

לפרוטסטנטית האדוקה לא היו מ"עולם חילוקי-דעות עם ידידיה ה-ישראליים, ולא ויכוחים תיאולוגיים. היא

מחוננת. היא הביאה עימה מדמרק את כלי הנגינה הפרטי שלה — אוטו-הארפ בעל צלילים ענוגים, שמנגינותיו ליוו את שירתה הצלולה. אולה שרה שירים דניים עתיקים, שירי-דת ושירים ישראלים חדשים, הופיעה בתוכנית זו בפני חיילי צה"ל. היא גם היתה מוכנה לשחק עימם שחימת וששיבש, וניצחה את כולם בשני המישחקים. לאחר המלחמה, כשנתגלתה אולה כזמרת,

הכוהנת מתחתנות

היא הופיעה בתפקיד זה במקומות רבים, בכל מקום עוררה התפעלות בשילוב המיוחד במינו של כוהנתדת, זמרת ונערה יפהפיה, שנותנה אינם מושפעים דווקא מ"כללי המוסר הפוריסטאני, המקובלים בעולם המערבי.

היא היתה מוכנה להופיע כשחקנית-קולנוע בסרט ישראל, וכשהציעו לה להצטלם צילום-עירום, היא לא ראתה בדבר משהו הוגדר את אמונתה הדתית או השליחות

בולים משולשים — האמורים להיות בולים יקרי-מציאות מימי מלחמת-השחרור והיו, למעשה, משהו פחות-ערך. הפעם נידון זמיר אילון לתשלום חמש-מאות לירות קנס. בית-המשפט העליון, בפניו ערערה, הוסיף לו גם שנתיים מאסר — על-תנאי.

תביעות בסיטונות. כיוון שלרוב משתתפי הקורס לפסיכולוגיה שימושית לא לוקח זמן רב להיחלחל מהי רמתו של ה-קורס, חייב הדוקטור בלאן-אילון לחלק את יומו לשניים:

בבוקר — הוא מגיש, בסיטונות, תביעות בדרך המרצה — לבית-משפט השלום בתל-אביב; וזאת — להבטחת יתרות-התשלום ה-מגיעות לו, לדבריו, מאותם תלמידים, ה-רבים מאוד, שעזבו את הקורס בטרם-עת, והמסרבים לשלם הלאה. אחרי-צהריים — הוא מרחיב את חוג-לקוחותיו, מחתים תמימים וטריים על הצ

הרות, המחייבות אותם בכל מיני תשלומים. אחד מקורבנותיו היתה נערה אומללה, בת 19, שלא נענתה מייד לתביעה-בדרך-המרצה שהוגשה נגדה. הנערה פנתה לעורך-הדין הניתיאלי אילגון, אשר הגיש בחיק 11739/67 לשופט-השלום מנחם אילן — בקשה להת-גונן מבלי להפקיד את סכום-התביעה, כנהוג בהליך של המרצה.

השופט אילן לא נענה לבקשה. עורך-הדין אילגון הגיש ערעור בפני השופט המחוזי יוסף לם — שהסכים עם הפרקליט.

המיסמכים נעלמו. ואז אירע משהו תמוה: בדרך סתרים נעלמו פרוטוקול ה-ישיבה והחלטותיו של השופט לם מן התיק, וד"ר בלאן, המנהל את משפטיו בעצמו, קי-בל משופט-השלום אילן, בהעדרה של ה-נתבעת, פסק-דין בו חוייבה הנערה בתש-לום סכום-התביעה — מאחר והשופט לא ידע על החלטת עמיתו בערעור שבבית-

אולה ברחוב דיזנגוף

לקראתה היא מכשירה את עצמה. לפני כחודשיים אף הביאה לארץ לביקור את אביה הכומר ואת אמה. הווג סנדבק, ש-היה רחוק כל חייו מעולמם של יהודים, ש-אב נחת מהערצה ותחשואות בהם קיבלו את בתם בכל מקום בו הופיעה.

★ ★ ★

נשואין אזרחים לכוהנתדת

לאחר המלחמה הפכה אולה גם ל-חלק מהגוף של ירושלים המזרחית. ניתן היה לראותה יושבת בחופשיות ב-בתי-הקפה הערביים, משחקת ששיבש ב-הגאה גלויה, מעשנת נרגילה ומוכנה ללמד את המישחק לכל ישראלי שהתפלל על-שליטתה ובקיאותה בו.

השבוע הוכיחה אולה כי הליברליות שלה עברה על כל המצופה. בשבועות האחרונים, בהם היתה מוכנה להתרועע דווקא עם אנשי הבהמה ההיוגופית, היא הכירה רופא יהודי צעיר שהגיע לארץ כמתנדב, וששמו הפרטי הוא בוב.

בין השניים התפתח רומן-אהבה, כמקובל בין צעירים אהבים, מבלי שעובדות יהדותו של הצעיר תפריע לאולה. כשהפך הרומן לרציני, ויצאה בעיית הנשואין, שוב לא ראתה אולה כל מגיעה לכך. "בעלי ישראל יהודי, ואני אהיה כומרת פרוטסטנטית. ה-ילדים שלנו יחליטו בעצמם מה הם רוצים להיות". היא לא העלתה כלל את האפשרות שבעלה יתנצר, לעגה לכל אלה שהעלו את ההשערה שנשואיה ליהודי ימנעו ממנה להטיף לקהילתה ככוהנת.

השבוע יצאו אולה ובוב בדרך לבדכם לדמרק, שם הם עומדים להינשא בנשואין אזרחיים, לצאת לירח-דבש לארצות-הברית, כהוכחה ניצחת לכך שסובלנות דתית תיתכן אפילו בחייהם הפרטיים של איום אשל הדת היא להם מקצוע.

המשפט המחוזי. בעיקבות פסק-הדין פתח ד"ר בלאן תיק כהוצאה-לפועל — וקיבל מן הנתבעת את הכסף.

סבלנותו של עורך-הדין אילגון, אשר צי-פה, לשוא, להיקרא ולהתגונן על התביעה, פקעה יום אחד: הוא פנה בשאלה לרשם ה-ראשי וולאך.

הרשם הראשי החל לבדוק את פשר עיכוב התיק — ולתדהמתו שלטונות בית-המשפט הוברר שפרוטוקול הישיבה והחלטתו של השופט המחוזי — נעלמו.

מזכיר בית-המשפט המחוזי פנה מייד ב-מיכתב-תלונה למטה הארצי של המשטרה, בבקשה לחקור את נסיבות המיקרה.

אז ניכנס לתמונה רב-פקד טונא, ממחלקת החקירות המיוחדות של המטה הארצי. ה-שבוע פתח טונא בחקירת-נמרצת ביותר.